

- สาระ:** ลูก ๆ ที่แสนหวาน ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไปและถูกสร้างขึ้นมาอย่างสวยงามมาก ลูก ๆ รู้ อดีต ปัจจุบันและอนาคตของละครนี้เป็นอย่างดี
- คำถาม:** บนพื้นฐานของแรงดึงดูดใดที่ทุกดวงวิญญาณจะถูกดึงมาหาลูก?
- คำตอบ:** พื้นฐานของแรงดึงดูดนั้นคือความบริสุทธิ์และพลังโยคะของลูก ด้วยสิ่งนี้เท่านั้นที่จะมีการขยายตัวของลูก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนก็จะมาและตระหนักรู้จักพ่อได้ในทันที เมื่อพวกเขาเห็นว่ามีผู้คนมากมายมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา พวกเขาทั้งหลายจึงมาด้วยเช่นกัน ยิ่งใช้เวลานานเท่าไรลูกก็จะยิ่งมีแรงดึงดูดมากเท่านั้น

โอม ซานติ ลูก ๆ ทางจิตรู้ว่าลูก ๆ ดวงวิญญาณลงมาที่นี่จากอาณาเขตสูงสุด สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อมาเมื่อดวงวิญญาณส่วนใหญ่ได้ลงมาและมีเพียงไม่กี่ดวงวิญญาณที่เหลืออยู่ที่นั่น เวลาคือสิ่งที่ง่ายตายสำหรับลูกที่จะอธิบายแก่ทุกคนว่าผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลได้มาในตอนสุดท้ายของวงจร เหลืออยู่ไม่กี่ดวงวิญญาณเท่านั้น ประชากรที่นี้เติบโตอย่างต่อเนื่อง ลูกเข้าใจสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน เพราะเมื่อไม่มีใครรู้จักพ่อ เขาจะรู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของท่านได้อย่างไร? ละครนี้ไร้ขีดจำกัด เช่นที่นักแสดงในละครที่มีขีดจำกัดก็รู้ว่าคนนั้นคนนี้ได้รับบทบาทนั้น บทบาทนี้ ดังนั้นนักแสดงในละครนี้ก็ควรจะรู้สิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นผลิตละครสั้นของสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในอดีต พวกเขาไม่สามารถสร้างสิ่งใดที่เกี่ยวกับอนาคตได้ มีเพียงสิ่งได้เกิดขึ้นในอดีตเท่านั้น พวกเขาผลิตละครบนพื้นฐานของเรื่องราวที่พวกเขาได้คิดค้นขึ้นมาด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่รู้ถึงอนาคต ลูกรู้ว่าเวลานี้พ่อมาแล้ว การก่อตั้งเกิดขึ้นและเรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเรา ไม่ว่าใครก็ตามที่มา เราจะต้องแสดงให้พวกเขาเห็นวิธีที่จะได้มาซึ่งสถานเทพ เทพเหล่านั้นกลับมาสูงส่งมากได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ อันตามความเป็นจริงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นเป็นเพียงของเทพเท่านั้น เพราะดวงวิญญาณเหล่านั้นได้ลืมนามของตนเอง พวกเขาจึงพูดว่าทุกศาสนาเป็นหนึ่งเดียวและเป็นเช่นเดียวกันสำหรับพวกเขา ลูก ๆ รู้ว่าเวลานี้บาบากำลังสอนลูก ภาพเหล่านั้นทั้งหมดถูกสร้างขึ้นภายใต้คำแนะนำของพ่อ พ่อได้ทำให้พวกเขาสามารถวาดภาพด้วยการให้มิติที่สูงส่งแก่พวกเขา บางคนวาดภาพเหล่านั้นด้วยการใช้สติปัญญาของตนเอง มีการอธิบายแก่ลูกว่าลูกควรจะเขียนอย่างแน่นอนว่า: ลูกเป็นนักแสดงในละครนี้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีลูกคนใดที่รู้จักผู้สร้างและผู้กำกับของละครนี้ ขณะนี้พ่อกำลังสร้างศาสนาใหม่ โลกเก่าต้องถูกทำให้ใหม่ เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก พ่อเข้ามาในโลกเก่าเท่านั้นเพื่อให้ลูกกลายเป็นบราห์มิน จากนั้นท่านก็ทำให้ลูกบราห์มินกลายเป็นเทพ ลองดูว่าวิธีการนี้ดีแค่ไหน ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป และมันถูกสร้างขึ้นอย่างสวยงามมาก พ่อพูดว่า: ในแต่ละวันพ่อจะบอกประเด็นใหม่ที่ละเอียดอ่อนและลึกซึ้งมากแก่ลูก เมื่อการทำลายล้างเริ่มขึ้น ลูกก็จะรู้ถึงประวัติศาสตร์ทั้งหมดของทุกสิ่งที่เคยเกิดขึ้น แล้วลูกก็จะเข้าสู่ยุคทอง และลูกก็จะไม่จดจำประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาเลย ในเวลานั้น ลูกจะแสดงบทบาทในทางปฏิบัติของลูก ลูกพูดถึงอดีตของใคร ลักษณะและนารายณ์ไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับอดีตของพวกเขา ลูกมีอดีตปัจจุบันและอนาคตอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าการทำลายล้างเกิดขึ้นอย่างไร และลูกสร้างปราสาทราชวังและปกครองอาณาจักรของลูกอย่างไร สิ่งเหล่านั้นจะถูกสร้างขึ้นมาอย่างแน่นอน ฉากและทิวทัศน์ของสวรรค์นั้นมีความพิเศษสุดอย่างแท้จริง เมื่อลูกเล่นบทบาทของลูกต่อไป ลูกก็จะได้ล่วงรู้ทุกสิ่ง สิ่งนี้เรียกว่าการมองเลือดโดยปราศจากสาเหตุ การสูญเสียโดยไม่จำเป็นก็เฝ้าแต่เกิดขึ้น เมื่อเกิดแผ่นดินไหวจะมีความเสียหายเกิดขึ้นมากมาย เมื่อพวกเขาทิ้งระเบิด นั่นก็ไม่มีความจำเป็นเช่นกัน ไม่มีใครทำอะไรใดเพื่อริเริ่มสิ่งนั้น ผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลและไร้ขีดจำกัดก็เข้าใจว่าการทำลายล้างเกิดขึ้น และมีการต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้ง ผู้คนถึงกับสร้างละครเกี่ยวกับเรื่องนั้นขึ้นมา ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าจะต้องสัมผัสกับสติปัญญาของใครบางคนในบางจุดอย่างแน่นอน ขณะนี้ลูกอยู่ในรูปในทางปฏิบัติ ลูกกลายเป็นนายของอาณาจักรนั้นเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่อย่างแน่นอน ผู้ที่รับความรู้ไม่ว่าจะจากบราห์มาหรือบราห์มา กุมารีและกลายเป็นบราห์มินก็สามารถไปที่นั่นได้ บราห์มินมากมายยังคงอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขา ลูกยังไม่ได้รู้จักพวกเขาอีกจำนวนมากมาย ผู้คนจำนวนมากมาที่ศูนย์ ดังนั้นลูกจะไม่สามารถจดจำพวกเขาทั้งหมดได้ มีบราห์มินมากมายที่นั่น เมื่อจำนวนของพวกเราเติบโตขึ้นก็จะมีบราห์มินจำนวนนับไม่ถ้วน ไม่สามารถทำการคำนวณที่แม่นยำได้ ราชาก็ไม่รู้แน่ชัดว่ามีผู้คนในอาณาจักรของเขามีมากแค่ไหน พวกเขาอาจมีความเห็นโดยประมาณจากการสำรวจสำมะโนประชากร แต่จะยังคงมีความแตกต่าง ในปัจจุบันลูกคือนักเรียน ผู้นี้ก็คือนักเรียนเช่นกัน ลูกทั้งหมดคือพี่น้องซึ่งหมายความว่าดวงวิญญาณ

ทั้งหมดต้องจดจำบาบา แม้แต่เด็กเล็ก ๆ ก็ถูกสอนให้พูดว่า “ บาบา บาบา ” ลูกรู้ว่าเมื่อลูกก้าวหน้าผู้คนก็จะมาและตระหนักรู้จักพ่อในทันที เมื่อผู้คนเห็นว่ามีคนมากมายมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขา พวกเขาทั้งหลายก็จะมาด้วยเช่นกัน ยิ่งใช้เวลานานเท่าไรลูกก็จะยิ่งมีแรงดึงดูดมากเท่านั้น มากเท่าที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์และอยู่ในสภาพของโยคะ ลูกก็จะยิ่งนำดึงดูดมากเท่านั้น ผู้อื่นก็ถูกดึงดูดมาที่นี่ พ่อก็ดึงดูดพวกเขาด้วยเช่นกัน แล้วพวกเขาก็จะขยายตัวอย่างต่อเนื่องอย่างรวดเร็ว วิธีการก็จะถูกสร้างขึ้นสำหรับสิ่งนั้นเช่นกัน ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะจดจำ กฤษณะเพราะเขามีตัวตน พ่อที่ไม่มีตัวตนพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับประเด็นนี้ เหตุนี้เองบาบาจึงบอกลูกว่าทำให้ทุกคนเขียนสิ่งนี้ลงไป ทำรายการของสิ่งเหล่านี้เพื่อที่ผู้คนมากมายจะได้รู้ถึงสิ่งเหล่านั้น เมื่อสติปัญญาของลูกบราห์มินมีศรัทธาอย่างมั่นคง ต้นไม้ก็จะเติบโต อย่างไรก็ตาม พายุของมายาจะมาจนกระทั่งช่วงเวลาสุดท้าย เมื่อลูกได้เป็นผู้ที่มีชัยชนะก็จะไม่มีทั้งความเพียรพยายามหรือมายา มันอยู่ในความเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่ลูกส่วนใหญ่พาแม่ ยิ่งลูกกลับมาเข้มแข็งในโยคะมากแค่ไหน ลูกก็จะพาแม่ให้น้อยลงมากเท่านั้น อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา ลูกๆ ต้องมีศรัทธาว่านั่นจะเป็นอาณาจักรของลูก เพชรพลอยและอัญมณีนั่นจะถูกนำมาจากที่ไหน? เหมือนนั้นจะมาจากไหน ทุกสิ่งเหล่านั้นเคยมีอยู่ ไม่ควรจะมีควมสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกจะเห็นในทางปฏิบัติ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้น ต้องมีการสร้างสวรรค์อย่างแน่นอน ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีจะมีศรัทธาว่าพวกเขาจะกลายเป็นเจ้าชายในอนาคต และพวกเขาจะมีปราสาทราชวังที่ทำจากเพชรพลอย ลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ก็จะมีศรัทธาว่า แต่ผู้ที่จะได้รับสถานภาพที่ต่ำจะไม่คิดเลยว่าพวกเขาจะสร้างปราสาทราชวังของตนได้อย่างไร จะเป็นผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมากมายที่จะได้รับปราสาทราชวังใช้ไหม? จะมีสาวใช้และคนรับใช้ที่จะรับใช้ลูก เพียงลูก ๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้เท่านั้นที่จะมีความคิดเช่นนั้น ลูก ๆ สามารถเข้าใจได้ว่าลูกคนใดทำงานรับใช้ที่ดีและคนไหนที่จะก้มลงให้แก่ผู้ที่มีการศึกษา บาบาก็มีความคิดเหล่านี้เช่นกัน ผู้ที่แก่ชราแล้วก็กล่าวได้ว่าเป็นเหมือนเด็กเล็ก ๆ ดังนั้นเขาจึงเริ่มประพฤติตนเหมือนเด็ก บาบามีการกระทำเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่จะต้องทำ: การสอนลูก ๆ ของท่าน ถ้าลูกต้องการที่จะกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำ ลูกจะต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกจะต้องกลับมาอ่อนหวานมากและทำตามศรัทธา และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถกลับมาสูงส่งได้ นี่คือนี่ที่ลูกจะต้องเข้าใจ พ่อพูดว่าตัดสินใจด้วยตนเองว่าสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกลูกนั้นลูกต้องหรือไม่ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกก็จะได้รับนิมิต เมื่อเวลาสุดท้ายใกล้เข้ามา ลูกก็จะหวนคิดว่าเวลานี้ 5,000 ปีได้ผ่านพ้นไปแล้วและลูกต้องกลับไปยังอาณาจักรของลูก หลังจากทีวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดเวลานี้ลูกก็มาถึงที่นี่ มีคำกล่าววาวาสโกตากามาได้ส่องเรือไปรอบโลก ในทำนองเดียวกันลูกก็ได้วนไปรอบโลกในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด มีเพียงวาสโกตากามาเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ได้เดินทางไปรอบโลก ที่นี่เช่นกันบาบาผู้เดียวเท่านั้นสามารถบอกลูกถึงความลับของ 84 ชาติเกิดของลูกและราชวงศ์ต่าง ๆ ดำเนินไปได้อย่างไร จงตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกมีสำนึกที่เป็นร่างใด ๆ อยู่ภายในหรือไม่ ตรวจสอบสิ่งนี้เพื่อที่ลูกจะไม่พลาดพลังลึกลับหรืออยู่อย่างไม่พอใจกับสิ่งนั้น เมื่อลูกพัฒนาพลังโยคะด้วยการจดจำชีพบาบาแล้ว ก็จะไม่มีการสามารถตบลูกได้ แล้วลูกก็จะได้รับการปกป้องด้วยเกราะของพลังโยคะของตัวเอง และจะไม่มีการสามารถทำอะไรแก่ลูกได้ ถ้าลูกเจ็บปวด จะต้องสำนึกที่เป็นร่างบางอย่างอยู่ในตัวลูกอย่างแน่นอน ไม่มีใครจะสามารถทำร้ายลูกได้เมื่อลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มันจะต้องเป็นความผิดพลาดของลูกเอง พูดด้วยเหตุและผลเช่นกันว่า ไม่มีใครสามารถทำอะไรกับผู้ที่สำนึกเป็นดวงวิญญาณได้ เหตุนี้เองลูกต้องทำคเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องให้ศาสน์นี้แก่ทุกคนด้วยเช่นกัน พระเจ้าพูด: “ มานมานะบาพ ” พระเจ้าองค์ใด ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะด้วยประเด็นเดียวนี้ สติปัญญาของผู้คนทั้งหมดในโลกเชื่อว่าพระเจ้ากฤษณะเป็นผู้ที่พูดสิ่งนี้ ดังนั้น เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขา ก็จะพูดว่านั่นต้องเป็นความจริง อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเขาเข้าใจเช่นเดียวกับลูก ๆ แล้ว พวกเขา ก็จะพูดว่า สิ่งใดก็ตามที่พ่อสอนต้องมีความถูกต้อง กฤษณะจะไม่พูดว่า: ไม่มีใครสามารถรู้จักฉันน้อยอย่างทีนั้นเป็นและสิ่งทีนั้นเป็น ทุกคนสามารถรู้จักกฤษณะ ไม่ใช่ว่าพระเจ้าพูดผ่านร่างของกฤษณะ ไม่เลย กฤษณะคงอยู่ในยุคทองเท่านั้น พระเจ้าจะมาในเวลานั้นได้อย่างไร? พระเจ้ามาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเท่านั้น ดังนั้นลูก ๆ ต้องทำให้พวกเขาเขียนสิ่งทั้งหมดนี้ลงไป ลูกควรจะมีการตีพิมพ์หนังสือเล่มใหญ่มากที่บรรจุความคิดเห็นของพวกเขาทั้งหมดเอาไว้ เมื่อผู้อื่นเห็นว่าผู้คนจำนวนมากมาได้เขียนสิ่งเหล่านี้ลงไปแล้ว พวกเขาเองก็จะเขียนบางสิ่งเช่นกัน แล้วลูกก็จะมีความคิดเห็นที่มีการเขียนไว้ของผู้คนมากมายว่าพระเจ้าของกิตะนั้นคือใคร ที่ด้านบนก็ควรพูดว่าพระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ศรีกฤษณะจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เขาไม่สามารถพูดว่า: จดจำฉันผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พระเจ้าสูงกว่าบราห์มา นี่คือนี่หลัก และเป็นเพราะการไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาจึงกลับมาล้มละลาย บาบามาไม่ได้พูดว่าลูกสามารถอยู่ที่นี้ได้; ไม่เลย เมื่อลูกนั้นได้มีศรัทธาแล้ว ลูกก็สามารถกลับบ้านได้ จะต้องมีการทำบัตตีในตอนเริ่มต้น มีการกล่าวถึงบัตตีในคัมภีร์เช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าบัตตีหมายถึงอะไร บัตตี(เตาเผา)ใช้สำหรับการเผาก้อนอิฐ อิฐบางก้อนถูกทำให้แข็งแรงมาก ในขณะที่บางก้อนแตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ที่นี่เช่นกัน ไม่มีใคร

เป็นเหมือนกับทองคำ แต่มีมากมายที่เป็นเหมือนก้อนกรวดก้อนหิน มีความเคารพมากมายต่อของเก่าหรือโบราณวัตถุ ขณะนี้มีความเคารพนับถืออย่างมากมายต่อชีพบบาและเทพ อย่างไรก็ตามในยุคทองไม่มีเรื่องของความเคารพนับถือ ผู้คนที่นี่ไม่ได้ไปเพื่อแสวงหาโบราณวัตถุ ที่นั่น ลูกมีความพอใจอย่างเต็มเปี่ยม ดังนั้นลูกจึงไม่จำเป็นต้องแสวงหาสิ่งใด ลูกไม่ต้องขุดหาสิ่งใดเลย การขุดเริ่มต้นขึ้นเมื่อยุคทองแดงเริ่มขึ้น เมื่อพวกเขาเริ่มก่อสร้างอาคารเวลานี้และพวกเขาได้ค้นพบบางสิ่งในพื้นดิน พวกเขาคิดว่าต้องมีสิ่งที่โบราณมากมายอยู่ใต้ดิน ในยุคทอง ไม่มีใครใส่ใจกับสิ่งเหล่านี้ ที่นั่นไม่มีอะไรนอกจากทองคำ แม้แต่ก่อนอิฐก็เป็นทองคำ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ว่าจะไรก็ตามที่ลูกเห็นที่เกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกก็จะได้เห็นอีกครั้ง เมื่อดวงวิญญาณลูกปลุกเรียก นั่นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ลูกไม่ควรสับสนเกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่ละวินาที ดวงวิญญาณนั้นยังคงเล่นบทบาทของเขาต่อไปและจากนั้นเขาก็หายไป นี่คือการศึกษาล่าเรียน มีภาพนับไม่ถ้วนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่ภาพของลูกเต็มไปด้วยความหมาย ลูกไม่ได้มีภาพที่ไร้ความหมายใด ๆ ถ้าลูกไม่อธิบายรูปภาพให้ผู้คนฟังพวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจได้ ผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่มีปัญญา ผู้ที่เดียวเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ผู้ที่สามารถอธิบายได้ ขณะนี้ลูกได้รับคำแนะนำจากพระเจ้า ลูกเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์พระเจ้า สกูลของพระเจ้า พระเจ้ามาและก่อตั้งราชวงศ์ของลูก ปัจจุบันลูกไม่มีอาณาจักร ลูกเคยมีอาณาจักรแต่ก็ไม่มีอีกแล้ว ศาสนาเทพเคยคงอยู่อย่างแน่นอน มีอาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทราววงศ์ สกูลบราห์มินและสุริยวงศ์และจันทราววงศ์ถูกสร้างขึ้นมาจากกิตะ ไม่มีศาสนาใดคงอยู่ในเวลานั้น ขณะนี้ลูกๆ รู้จักตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลก ก่อนหน้านี้ลูกคิดว่าการทำลายล้างครั้งยิ่งใหญ่ได้เกิดขึ้น มีภาพวาดศรีกฤษณะลอยมาบนใบโพธิ์ในมหาสมุทร ศรีกฤษณะจะเป็นอันดับหนึ่ง แต่ไม่มีเรื่องของมหาสมุทร เวลานั้นลูก ๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดี ผู้ที่ศึกษาการศึกษาทางจิตนี้เป็นอย่างดีจะได้รับความสุขอย่างมาก มีเพียงผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีเท่านั้นที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม เมื่อหัวใจของลูกผูกพันอยู่กับใครบางคน ลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำบุคคลนั้น เมื่อลูกควรที่จะศึกษาล่าเรียน สติปัญญาของลูกก็จะหันเหไปในทิศทางนั้น เหตุนี้เองนักเรียนจึงอยู่อย่างเป็นโสดและถือพรหมจรรย์เมื่อพวกเขาศึกษาล่าเรียน มีการบอกลูก ๆ ว่าสติปัญญาของลูกต้องไม่ไปหาใครนอกจากพ่อ บาบารู้ว่าลูกหลายคนยังคงจดจำโลกเก่า และแม้กระทั่งในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกก็ไม่ได้ฟังท่าน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เป็นเช่นนี้ ในขณะที่พวกเขากำลังนั่งอยู่ในชุมนุม สติปัญญาของพวกเขาก็เร่ร่อนไปที่นั่นที่นี้ นี่เป็นการสอบที่ยากและสำคัญมาก แม้ขณะกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกบางคนก็ไม่แม้แต่จะรับฟัง ในขณะที่คนอื่นฟังและประสบกับความสุข พวกเขาเฝ้าแต่กว้างไกลในความสุข ขณะที่พวกเขาั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา ไม่ว่าความคิดสุดท้ายของลูกคืออะไร ถ้าสติปัญญาของลูกอยู่ในโยคะกับพ่อ ความคิดนั้นจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ลูกต้องทำความเพียรพยายามสำหรับสิ่งนี้ ลูกได้รับความมั่งคั่งมากมายที่นี่ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำแห่งชัยชนะ จงทำความเพียรพยายามอย่างมาก กลับมาอ่อนหวานมากและทำตามศรีมีท
2. โยคะเท่านั้นที่เป็นเกราะป้องกันสำหรับความปลอดภัยของลูก และลูกต้องสะสมพลังโยคะ ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ในการกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนแปลงตนเองและบรรลุเป้าหมายของความสมบูรณ์พร้อมของลูกด้วยสำนึกรู้ของคำว่า "พิเศษ"

มีความตระหนักเสมอว่า: “ฉันเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่เป็นเครื่องมือสำหรับงานพิเศษ” และแสดงให้เห็นคุณสมบัติพิเศษ โดยเฉพาะอย่างมากจดจำคำว่า "พิเศษ" ให้การพูดของลูกมีความพิเศษ ให้การมองเห็นของลูกมีความพิเศษ ให้สิ่งที่ลูกทำนั้นพิเศษ และให้ความคิดของลูกพิเศษ ด้วยการทำให้ทุกสิ่งที่พิเศษ ลูกจะกลายเป็นผู้เปลี่ยนแปลงตนเองและผู้เปลี่ยนแปลงโลกได้อย่างง่ายดาย และเติมเต็มเป้าหมายในการบรรลุความสมบูรณ์พร้อมได้อย่างง่ายดาย นั่นคือการไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก

คติพจน์: แทนที่จะกลัวอุปสรรค ให้พิจารณาว่าอุปสรรคเหล่านั้นเป็นข้อทดสอบและก็ผ่านมันไป

***** โอม ขานติ *****

ด้วยจิตใจที่เต็มไปด้วยพลังของลูก จงทำงานรับใช้ของการให้สะกาศ